

[Miljøministeren]

hvad der er sket under borgerlige regeringer siden begyndelsen af 1980'erne, kommer man med disse indlæg. Jeg mener, at alle indvendingerne er forkerte, og jeg skal tilbagevise dem hver og én.

Vi har her i Folketinget været enige om, at det var nødvendigt med en revurdering, at det var nødvendigt at få en lang række aktivstoffer, for hvilke der fandtes gode erstatningsstoffer, fjernet fra markedet, hvis de var skadelige for miljøet. Den målsætning har der været enighed om her i Folketinget siden begyndelsen af 1980'erne. Og under den nugældende lovgivning har skiftende borgerlige miljøministre, går jeg ud fra, sammen med myndighederne gjort, hvad der stod i deres magt for at få gennemført revurderingen i praksis.

Hvad er resultatet? Ja, resultatet er, at til trods for, at man i 14 år i Folketinget har været enige om det her – eller knap 14 år – er der intet kommet ud af alt besværet.

Hvorfor er der ikke kommet noget ud af alt besværet? Er det, fordi hr. Per Stig Møller, hr. Chr. Christensen, fru Lone Dybkjær og andre har svigtet deres opgave? Nej. Det er, fordi ankesystemet er blevet misbrugt af virksomheder i den agrokemiske industri til at få vores system til at gå i stå ved bestandig at belaste ankesystemet med nye procedureindgreb, nye papirmængder, nye mængder af formler og indvendinger, som totalt har blokeret for arbejdet i Miljøklagenævnet.

Jeg kan sige, at denne kontante karakteristik af, hvad der er sket, og forklaring på, hvad der er sket, ikke er en forklaring eller udlægning, jeg er ene om. Det er faktisk den, alle, der har arbejdet med området inklusive adskillige repræsentanter for industrien selv, er enige i.

Det vil sige, at vi står i en situation, hvor skiftende borgerlige ministre har prøvet at leve op til Folketingets vedtagelse for 14 år siden med en konstatering af, at der faktisk er opnået meget lidt eller ingenting i hele denne proces. Så har man et ansvar.

Så kan man selvfølgelig læne sig tilbage og sige: Jamen hvad gør det? Lad dog det papircirkus køre videre. Lad dog eksperterne sidde og bombardere hinanden med formler og ikke gøre noget ved problemerne, eller som hr. Peter Hansen-Nord siger det: Vente, til de er færdige nede i EF – det tager 10-15 år i bedste fald, før vi gør noget ved problemerne.

Det ville da have været det nemmeste for Miljøministeriet og for mig bare at sige: Lad fem og syv være lige. Hvad de borgerlige ministre har brugt mere end et årti til at gøre noget ved, kan du da rolig lade ligge i et år eller halvandet.

Jeg følte imidlertid, at det ville være ansvarsløst. Jeg følte, at tiden var kommet til at tegne en streg i sandet og sige: Nok er nok. Nu bliver vi nødt til at skære igennem.

Det er baggrunden. Det her forslag er ikke noget idealt forslag til, hvordan vi skal løse miljøproblemer herhjemme. Det her forslag er udtryk for samfundets nødværge stillet over for nogle af de største kapitalinteresser, der findes på det her område.

Vi er nødt til at gøre noget ved det her problem. I 14 år har Folketinget været af den opfattelse. Grundvandsprøver, der bliver taget op rundt omkring i amterne, viser, at der er problemer med kemikalierester i vores grundvand og dermed i vores drikkevand. På de udsatte områder, dér, hvor de store vandreservoarer ligger, er det endda et foruroligende højt tal. En for høj procentdel af de grundvandsprøver, der tages ud, viser kemikalierester.

Det danske samfund er simpelt hen nødt til at gøre noget ved problemet. Vi har valgt en procedure, der både fører til beslutninger og til, at der er fuld inddragelse af erhvervssynspunkter både på landbrugsside, på producent-side og på importørside, og som sikrer, at det ikke bare er Miljøstyrelsens eksperters vurderinger, der lægges til grund, men at det også bliver udenlandske eksperters vurderinger. Det fremgår også af lovforslaget her, at vi har et overordentlig intimt samarbejde med andre landes miljømyndigheder, når det drejer sig om udveksling af oplysninger på det her område, lande, vi normalt sammenligner os med, men også at det bliver uafhængige danske eksperter under Bekæmpelsesmiddelrådet, der kommer til at vurdere forslaget, inden sagen bliver lagt op til miljøministeren.

Oven i det er så lagt en information til Folketinget. Det vil sige, at Folketinget har mulighed for at få en udtalelse fremsat af Bekæmpelsesmiddelrådet, der vil indeholde erhvervets – altså landbrugets – brugernes og producenterens vurdering foruden en uafhængig ekspertvurdering fra Bekæmpelsesmiddelrådet.